

ปัจจัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี

ผศ.อ.ดร. ครุศักดิ์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ศึกษาคุณลักษณะที่ท้าไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ศึกษาระดับความร่วมมือของหุ้นส่วน เศรษฐกิจในการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ศึกษาปัจจัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณผสมผสานกับงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้จากการสร้างแบบสอบถาม และการสร้างแบบสัมภาษณ์ จากหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 กลุ่ม นั่นคือ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มภาคเอกชน และกลุ่มภาคประชาชน เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

จำนวน 400 ตัวอย่าง และเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากแบบสัมภาษณ์จำนวน 60 ตัวอย่างด้วยวิธีพนประบังอิฐ และเฉพาะเจาะจง สลิตที่ใช้ประกอบด้วยค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าโคแอลแคร์ ซึ่งผลวิจัยมีดังนี้

1. คุณลักษณะท้าไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ พนว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา นับถือศาสนาพุทธ เป็นโสด มีขนาดครัวเรือน 3-4 คน ประกอบอาชีพอยู่ในภาคประชาชน รองลงมาเป็นภาคธุรกิจและภาครัฐ ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีขึ้นไป และส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกหรือชุมชนในพื้นที่ที่ตนเองอาศัยแต่ประการใด

2. ระดับความร่วมมือการพัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ใน 12 ด้าน พนว่าหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มภาคครัวเรือน กลุ่มภาคธุรกิจและกลุ่มภาคประชาชน มีส่วนช่วยหรือร่วมมือกันช่วยพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.85 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1.03 ทั้งนี้หุ้นส่วนเศรษฐกิจทำการพัฒนาเศรษฐกิจด้านคุณภาพชีวิตมากที่สุด รองลงมา ทำการพัฒนาเศรษฐกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจด้านภูระเบียง ขอนบังคับ ด้านประชากรและแรงงานโดยหุ้นส่วนเศรษฐกิจทำการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการในอันดับท้ายสุด

3. ปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร รัตนโกสินทร์และสุราษฎร์ธานี ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า อายุ และระดับการศึกษาของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนขนาดครัวเรือน ลักษณะการประกอบอาชีพ และระยะเวลาการอยู่อาศัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัดดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

4. ข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้คือหุ้นส่วนเศรษฐกิจมิได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการบริการอย่างที่ควรจะเป็นแต่กลับได้รับการพัฒนาในอันดับท้ายสุดทั้งๆ ที่ประเทศไทย และภาคใต้ของไทยปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการในอันดับต้นๆ ของการพัฒนาแสดงให้เห็นถึงการขาดความร่วมมือกันอย่างจริงจังของหุ้นส่วนเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

ABSTRACT

The research on factors of economic partners having relation with economic development in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province, had the purpose to study the general features of economic partners, to study the cooperation level of economic partners in the economic development in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province; to study about the factors of economic partners related with the economic development in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province; this research is the quantitative research mixed with qualitative research, obtained from making of questionnaires and making of interview forms from economic partners, consisting of three groups, i.e., public sector group, business sector group and people sector group. The data was collected from 400 samples of questionnaires and collected from 60 samples of interview forms by using the method of meeting by chance and specific meeting; the statistics used were percentage, mean and standard deviation. The relationship test is made by using Chit-square; the research result was as follows :

1. The general features of the economic partners; it was found that most of the sample groups used as representatives in this research were women, aged 21-30 years, graduated in level of Associate Degree, Buddhism religion, single status, size of household containing 3-4 people, operating the occupation in people sector. The secondary level was in business sector and public sector; they were living in the area for not less than 5 years or more; and most of them did not participate as members or clubs in the area that they lived.

2. The level of cooperation in economic development of economic partners in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province, in 12 aspects, it was found that the economic partners consisting of public sector group, business sector group and people sector group helped or cooperated in helping the economic development of the area in the moderate level. The mean was 2.85 and the standard deviation value was 1.03. The economic partners developed the economy in life quality the most of all. The secondary level was the economic development in basic economic structure, regulations, population and labor. The economic partners developed the economy in the trading, investment, tourism and service in the final level.

3. Factors of general features of economic partners having relations with the economic development in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province; the test result of the assumption found that the age and education level of the economic partners had relations with economic development. The size of household, occupation features and living period of economic partners had no relations with the economic development in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province; with statistical significance at the level of 0.05.

4. The finding of this research was that the economic partners did not have significance with the economic development in the trading, investment, tourism and service as it should be, but the development was obtained in the final level, even if Thailand and Southern Region of Thailand at present are very necessary to use the economic driving force in trade, investment, tourism and service in the first levels of development; it showed the serious cooperation of economic partners in the area group of Chumphon Province, Ranong Province and Surat Thani Province.

ความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย

ช่วงปี พ.ศ.2540 ที่ผ่านมาเป็นปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจร้ายแรงของไทยอันเป็นปัญหาจากภาคเศรษฐกิจต่างประเทศ รวมถึงปัญหาการพัฒนาที่มักตั้งเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจไว้สูงจนเกินไป (วันรักษ์ มีงมณีนาคิน, 2549 : 150) อีกทั้งแนวทางการพัฒนา�ังพึ่งพาลินค้าทุนในระดับสูงทำให้ความต้องการนำเข้าลินค้าทุนสูงกว่ารายรับในรูปเงินตราต่างประเทศ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดดุลการชำระเงิน (สุนีย์ บุณยวิทย์, 2544 : 22) ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงปัญหาปริมาณการค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างเชื่อมชาขณะที่ราคาลินค้าส่งออกไม่สามารถคาดคะเนได้ตามต้องการ

ปัญหาการโยกย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นแรงงานส่วนเกินเข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรมเป็นอีกปัญหานึงที่ก่อให้เกิดความผันผวนต่ออัตราค่าจ้างของผู้ใช้แรงงานที่พึงได้รับอัตราค่าจ้างที่เป็นธรรม แต่ต้องยอมรับอัตราค่าจ้างที่แท้จริงต่ำลง (วิรช ธเนศวร, 2545 : 156 - 157) ล่าสุดปี พ.ศ. 2549 เศรษฐกิจไทยต้องเผชิญกับปัจจัยเลี่ยงทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยเฉพาะความขัดแย้งทางการเมืองได้ส่งผลให้การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องชะลอตัวออกไป (จิระภา สุขเกษม, 2549 : 26-27) กระบวนการต่อการจ้างงานและการมีรายได้ของประชาชนที่จะได้รับการพิจารณาให้เข้าทำงานในโครงการขนาดใหญ่ดังกล่าว

นอกจากนี้การเกิดภาวะเงินเฟ้อข้าวของสินค้าและบริการมีราคาสูงขึ้นอันเป็นผลจากการปรับตัวของราคาน้ำมันและการเจรจาการค้าเสรีที่ยืดเยื้ออกรไปล้วนเป็นปัญหาที่กระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยทั้งนี้ยังไม่รวมถึงการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยทั้งในและต่างประเทศที่ยังคงอยู่ในอัตราที่สูง การปล่อยให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปโดยลำพังอาจทำให้ระบบเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ต่ำซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการกินดืออยู่ดีของประชาชนได้

ภาครัฐจำเป็นต้องเข้ามานับสนุน กำหนดนโยบายแผนงานทั้งระดับจุลภาคและมหาภาค ไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม แผนปฏิรูปการเงิน แผนการเพิ่มค่าใช้จ่ายการลงทุนสร้างระบบสาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐาน การค้า การส่งออก และการแทรกแซงตลาดในบางกรณี (สมรักษ์ รักษาทรัพย์และภิล นิติใบ, 2547 : 47)

การพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลระหว่างภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชนนำมาสู่ปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนจนกับคนรวย บ่อยครั้งนำไปสู่ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองและเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่กระทบต่องานบauthของรัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจ (พากุ พงษ์โพธิ์, 2541 : 415 - 416) อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นคือ การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับกลุ่มจังหวัดเมื่อเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ในระดับกลุ่มจังหวัดมีรากฐานที่มั่นคงก็จะกระจายความเจริญเดินต่อไปครอบคลุมสู่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และระดับครัวเรือน ดังนั้น แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องมองถึงศักยภาพของแต่ละกลุ่มจังหวัดว่าภายในกลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรอะไรบ้างที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาชาติไทย ที่สำคัญทำอย่างไรจึงจะมีการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มาจัดสรรระหว่างจังหวัดในกลุ่มด้วยกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดอันจะนำมาสู่ความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

จุดยืนการวิจัย

1. หุ้นส่วนเศรษฐกิจมีการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีอยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยใดบ้างของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาคุณลักษณะที่ว่าไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี
2. ศึกษาเรตั้บความร่วมมือของหุ้นส่วนเศรษฐกิจในการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี
3. ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะที่ว่าไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

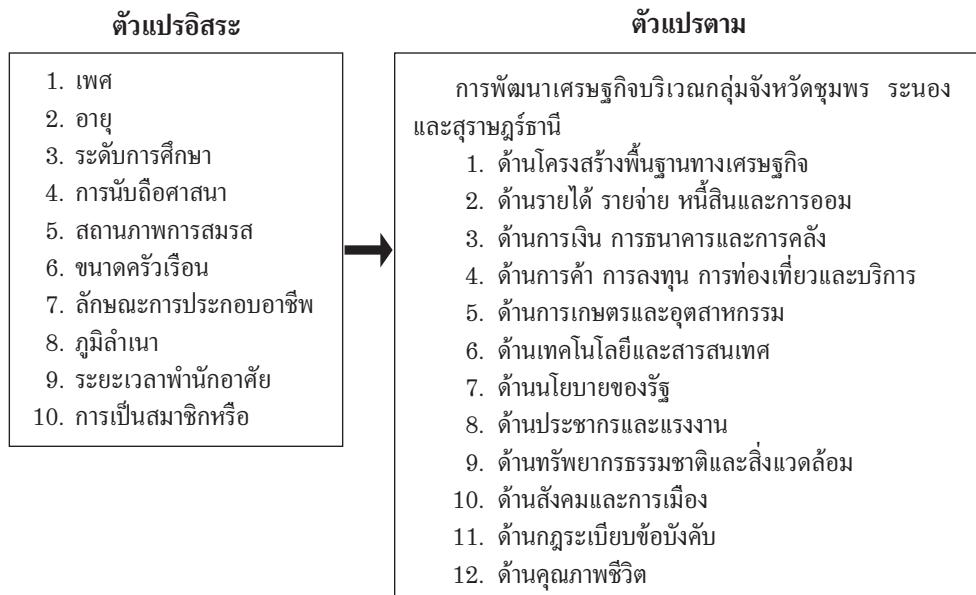
วิจัยเฉพาะประเด็นระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจในมิติ 12 ด้าน และปัจจัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี โดยหุ้นส่วนเศรษฐกิจในที่นี้มีประกอบด้วย 3 ภาคส่วน นั่นคือ ภาควัสดุ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งนี้ใช้ระยะเวลา

ช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้ว่าราชการกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี สามารถนำผลวิจัยไปวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
2. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร สมาคม และมูลนิธิ สามารถนำผลวิจัยไปปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับพิธิทางและแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับกลุ่มจังหวัด
3. ได้แม่แบบงานวิจัยองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดซึ่งนำไปสู่การขยายผล การวิจัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศไทย
4. กระทรวงศึกษาธิการสามารถนำผลวิจัยไปเป็นบทเรียน กรณีศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาได้เข้าใจมีความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเดินทางเศรษฐกิจในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมบูตฐานการวิจัย

1. อายุของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี
2. ระดับการศึกษาของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี
3. ขนาดครัวเรือนของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี
4. ลักษณะการประกอบอาชีพของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี
5. ระยะเวลาพำนักอาศัยของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี

นิยามศัพท์

หุ้นส่วนเศรษฐกิจ หมายถึง ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ที่มีส่วนช่วยหรือมีส่วนร่วมกับพัฒนาเศรษฐกิจในมิติต่าง ๆ ทั้ง 12 ด้านในกลุ่มจังหวัดของตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณผสมผสานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ประกรที่อาศัยหรือทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ประชากรดังกล่าวผู้วัยแยกตามลักษณะการประกอบอาชีพเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มภาคธุรกิจ กลุ่มภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ และกลุ่มภาคประชาชนโดยประชากรทั้งสามกลุ่มนี้มีจำนวนเข้าด้วยกันจะเรียกว่าหุ้นส่วนเศรษฐกิจ

ประชากรตัวอย่างเก็บจากหุ้นส่วนเศรษฐกิจด้วยแบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง ด้วยวิธีแบบปะนังอิเล็กทรอนิกส์และแบบเจาะจงในสัดส่วน 1 : 2 : 3 จาก 18 อำเภอ 36 ตำบล และ 36 หมู่บ้าน ดังนี้

ตาราง 1 จังหวัด ขนาดจังหวัด จำนวนอำเภอ / กิจกรรม การทำเกษตร การสุ่มทำเกษตร การสุ่มทำบ้านและหมู่บ้าน

จังหวัด	ขนาด จังหวัด	จำนวนอำเภอ ที่มี	อำเภอที่สุ่ม	ตำบลที่สุ่ม	หมู่บ้านที่สุ่ม
1. ระนอง	เล็ก	5 อำเภอ	3 อำเภอ	6 ตำบล	6 หมู่บ้าน
2. ชุมพร	กลาง	8 อำเภอ	5 อำเภอ	10 ตำบล	10 หมู่บ้าน
3. สุราษฎร์ธานี	ใหญ่	19 อำเภอ	10 อำเภอ	20 ตำบล	20 หมู่บ้าน
รวม		32 อำเภอ	18 อำเภอ	36 ตำบล	36 หมู่บ้าน

- หมายเหตุ : (1) ขนาดหัวดังแบ่งตามจำนวนอำเภอที่มีของแต่ละจังหวัด
(2) จังหวัดระนองและชุมพร สูงอำเภอสัดส่วน 3 ใน 4 ของจำนวน อำเภอที่มีของแต่ละจังหวัด
(3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี สูงอำเภอสัดส่วน 2 ใน 4 ของจำนวนอำเภอที่มีของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(4) อำเภอที่สูงได้ทำการสูงทำบล 2 ตำบลต่อ 1 อำเภอ
(5) ตำบลที่สูงได้ทำการสูงหมู่บ้าน 1 หมู่บ้านต่อ 1 ตำบล

ประชากรตัวอย่างเก็บจากหุ้นส่วนเศรษฐกิจด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 60 ตัวอย่าง ด้วยวิธีพนประบังอิฐ สัดส่วน 1 : 2 : 3 กล่าวคือจังหวัดขนาดเล็กเก็บ 1 ส่วน จังหวัดขนาดกลางเก็บ 2 ส่วน และจังหวัดขนาดใหญ่เก็บ 3 ส่วนดังนี้

- 1) จังหวัดระนอง สัมภาษณ์ข้อมูล 15 ตัวอย่าง
- 2) จังหวัดชุมพร สัมภาษณ์ข้อมูล 20 ตัวอย่าง
- 3) จังหวัดสุราษฎร์ธานี สัมภาษณ์ 25 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามตามวิธีมาตรา วัดของลิเคิลสเกล เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับระดับการ พัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด ชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในมิติ 12 ด้าน ประกอบด้วย

ตอนที่หนึ่ง เป็นคุณลักษณะที่นำไปของหุ้นส่วน เศรษฐกิจ

ตอนที่สอง เป็นระดับความร่วมมือของหุ้นส่วน เศรษฐกิจในการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด ชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี

2. ชุดที่สอง เป็นแบบสัมภาษณ์จากหุ้นส่วน เศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชนและภาค ประชาชน ในประเด็นปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งมิติ 12 ด้าน

การทดสอบเครื่องมือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดย การนำเครื่องมือทั้งสองชุดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการ ตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การ วิจัย พร้อมปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปทดลองเก็บตัวอย่างจำนวน 40 ตัวอย่าง ในเขตอำเภอสิชล และอำเภอชนม จังหวัด นครศรีธรรมราช ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน ที่มีได้ตอกเป็นตัวอย่างในครั้งนี้แล้วนำมา หาค่าความเชื่อมั่นทางสถิติได้ 0.9111

เกณฑ์วัดของเครื่องมือที่ใช้วิจัย

แบบสอบถามที่ใช้วัดระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ในมิติ 12 ด้าน เป็นการหาค่าเฉลี่ยโดย ข้อคำถามแต่ละข้อมูลแนวทางเลือกตอบได้ 5 แนวทาง พร้อมระดับคะแนนแต่ละข้อดังนี้ (บุญธรรม กิจบริดา บริสุทธิ์, 2549, 121, 138)

1. เลือกตอบ มากที่สุด ระดับคะแนนเท่ากับ 5
2. เลือกตอบ มาก ระดับคะแนนเท่ากับ 4
3. เลือกตอบ ปานกลาง ระดับคะแนนเท่ากับ 3
4. เลือกตอบ น้อย ระดับคะแนนเท่ากับ 2
5. เลือกตอบ น้อยที่สุด ระดับคะแนนเท่ากับ 1

จากระดับคะแนนข้างต้นก่อนนำไปแปลผลค่าเฉลี่ย ต้องนำระดับคะแนนดังกล่าวมาแปลความหมายตาม ขอบเขตค่าเฉลี่ยดังนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2547 : 73)

อาทิ ครุศากยวงศ์/รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยของทุนส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจฯ

1. ค่าเฉลี่ยช่วง 4.50 - 5.00 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจมากที่สุด

2. ค่าเฉลี่ยช่วง 3.50 - 4.49 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจมาก

3. ค่าเฉลี่ยช่วง 2.50 - .49 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจปานกลาง

4. ค่าเฉลี่ยช่วง 1.50 - 2.49 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจน้อย

5. ค่าเฉลี่ยช่วง 1.00 - 1.49 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลคุณลักษณะที่นำไปของหุ้นส่วนเศรษฐกิจได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การนับถือศาสนา สถานภาพการสมรส ขนาดครัวเรือน ลักษณะการประกอบอาชีพ ภูมิลำเนา ระยะเวลาพำนักอาศัย และการเป็นสมาชิกหรือชุมชน ใช้วิธีพรรณนาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับความร่วมมือของหุ้นส่วนเศรษฐกิจในการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์เชิงปริมาณในมิติ 12 ด้าน ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การทดสอบปัจจัยคุณลักษณะของหุ้นเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ทดสอบด้วยค่าโคสแคร์

4. การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีในมิติ 12 ด้านของหุ้นส่วนเศรษฐกิจวิเคราะห์เชิงพรรณนาจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องและเขียนบันทึกทดลองในรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย

1. หุ้นส่วนเศรษฐกิจจากกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ที่ตอบแบบสอบถาม 400 คน ประกอบด้วยภาครัฐ 66 คน ภาคเอกชน 134 คน และภาคประชาชน 200 คน ส่วนใหญ่เพศหญิงร้อยละ 65.5 อายุช่วง 21 - 30 ปี ร้อยละ 43.8 สำเร็จการศึกษา ระดับอนุปริญญา ร้อยละ 31.0 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 94.8 เป็นโสดร้อยละ 54.5 มีขนาดครัวเรือน 3 - 4 คน ร้อยละ 49.8 ประกอบอาชีพอยู่ในภาคประชาชนร้อยละ 47.14 โดยเป็นคนในพื้นที่ ร้อยละ 71.5 พำนักอาศัยในพื้นที่ดังกล่าวมากกว่า 5 ปี ร้อยละ 84.0 และไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก หรือชุมชนแต่ประการใดร้อยละ 69.5

2. ระดับความร่วมมือของหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานีในมิติ 12 ด้าน พบว่าหุ้นส่วนเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ร่วมมือกับพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.85 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 (ดูตารางหน้าต่อไป)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร รัตนองและสุราษฎร์ธานี

หุ้นส่วนเศรษฐกิจกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ภาพรวม 12 ด้าน	อันดับ การพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ระดับ การพัฒนา
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	2	3.12	0.95	ปานกลาง
2. ด้านรายได้ รายจ่าย หนี้สินและการออม	8	2.77	0.87	ปานกลาง
3. ด้านการเงินการธนาคารและการคลัง	7	2.79	0.88	ปานกลาง
4. ด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ	11	2.51	0.98	ปานกลาง
5. ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม	9	2.72	0.89	ปานกลาง
6. ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ	5	2.86	1.01	ปานกลาง
7. ด้านนโยบายภาครัฐ	10	2.69	1.07	ปานกลาง
8. ด้านสังคมและการเมือง	6	2.80	1.06	ปานกลาง
9. ด้านประชากรและแรงงาน	4	2.91	0.91	ปานกลาง
10. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	9	2.72	1.09	ปานกลาง
11. ด้านกฎระเบียบท้องถิ่น	3	2.97	0.95	ปานกลาง
12. ด้านคุณภาพชีวิต	1	3.34	1.03	ปานกลาง
รวม		2.85	1.03	ปานกลาง

3. การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย พนว่าอายุและระดับการศึกษาของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนขนาดครัวเรือน ลักษณะการประกอบอาชีพและระยะเวลาการพำนักอาศัยของ

หุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร รัตนองและสุราษฎร์ธานี (ดูตารางหน้าลัดไป)

ตาราง 3 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าไคสแควร์	ผลการทดสอบ สมมุติฐาน
1. อายุ		46.845	*
2. ระดับการศึกษา	การพัฒนา	38.634	*
3. ขนาดครัวเรือน	เศรษฐกิจ	3.300	NS
4. ลักษณะการประกอบอาชีพ	กลุ่มจังหวัด	4.881	NS
5. ระยะเวลาพำนักอาศัย		13.467	NS

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิรายพลการวิจัย

1. ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ใน มิติ 12 ด้าน พนวณมิติด้านคุณภาพชีวิตของกลุ่มจังหวัด ดังกล่าวได้รับการพัฒนามากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิด ของอกินันท์ จันทะนี (2548 : 226) วันนี้ยัง ภูมิภาคราม และคณะ (2548 : 155 - 156) และจินตนา บุญบูรณ์ (2548 : 120 - 123) ที่กล่าวถึงเป้าหมายการพัฒนา เศรษฐกิจที่หลากหลาย ลิ่งที่จะนำไปสู่ความมั่งคั่ง และ เติบโตทางเศรษฐกิจนั่นคือการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดข้างต้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมของมิติ 12 ด้าน พนวณาหุ้นส่วนเศรษฐกิจร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าหุ้นส่วนเศรษฐกิจยังมิได้ ให้ความร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจ เกิดจากข้อจำกัดและอุปสรรคหลายประการ เช่น ระบบ ถนนเชื่อมระหว่างจังหวัดชุมพรไปจังหวัดระนอง หรือ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี เชื่อมสู่จังหวัดระนองยังไม่มี

มาตรฐานดีพอ สอดคล้องกับแนวคิดของธรรมนูญ ไสการัตน์ (2547 : 269 - 270) องค์ประกอบด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะระบบถนน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมการ พัฒนาเศรษฐกิจ

3. ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ในมิติด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ พนวณว่ามีระดับความร่วมมือกันอยู่ในอันดับท้ายสุด ทั้งที่ มิติในด้านนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด บางโภ (2547 : 28 - 29) และกอร์โด (Gordo, 2005 : 1) ที่กล่าวว่า การพัฒนาประเทศในอัตราที่เหมาะสมจำเป็นต้องยก ระดับสภาพเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพจากการมีงานทำ การลงทุน การจ้างงาน การสร้างงานในธุรกิจการค้า ธุรกิจ ท่องเที่ยวและบริการ ตลอดจนการปรับสภาพดุล การชำระเงินของประเทศให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

4. ผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยพบว่า อายุ และระดับการศึกษาของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมีความลัมพันธ์

กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัดชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ อภินันท์ จันทะนี (2548 : 226) วันทนีย์ ภูมิภารากรณ์ และคณะ (2548 : 155 - 156) และโคห์โซท (Kohout, 2004 : 1) ที่กล่าวว่าการศึกษา การฝึกอบรมเป็นปัจจัยช่วยล่งเสริม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะที่ขนาดครัวเรือนของ หุ้นส่วนเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อภิรักษ์ ตั้งกระจั่ง (2549 : 27 - 31) ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์ (2548 : 59 - 68) ณัฐรัตน์ เจริญนันท์ (2548 : 37 - 40) และกอร์โด (Gordo, 2005 : 1) ที่กล่าวถึง จำนวนของประชากรเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ กล่าวคือประชากรในครัวเรือนมีมากก็ทำให้ยากจน ทาง ด้านลักษณะการประกอบอาชีพของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด พนบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ภาคเอกชนและ ภาคประชาชน เห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจ การกระตุ้น เศรษฐกิจควรเป็นหน้าที่ของภาครัฐโดยตรง สอดคล้อง กับแนวคิดของจินตนา บุญบุนนา (2548 , 120 - 123) เกสร หอมมะ侈 (2547 : 110 - 111) โดยกล่าวว่า ภาครัฐในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของหุ้นส่วนเศรษฐกิจมี บทบาทต่อธุรกิจมาก Mayer รวมทั้งการค้า การสร้างอำนาจ ต่อรอง ตลอดจนการเข้ามาดำเนินดูแลกษาให้ทางราคาที่ อาจล้มเหลวไม่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดสร้างสินค้า สาธารณสุข ส่วนปัจจัยการพัฒนาอาศัยของหุ้นส่วน เศรษฐกิจพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ บริเวณกลุ่มจังหวัดดังกล่าว ทั้งนี้อาจเกิดจากโครงสร้าง ของสังคมที่เปลี่ยนไป โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ ทับทิม วงศ์ประยูร และคณะ (2547 : 141 - 142) บุญกิจ วงศ์ไกวิจิพศala (2547 : 195 - 199) และ นาเรน (Narain , 2004 : 1) ที่กล่าวว่าการปฏิรูป โครงสร้างของสังคมที่เปลี่ยนไปส่งผลให้ประชาชนที่อยู่ ในชนบทต้องเดินทางเข้ามาทำงานในเขตเมือง คนที่อยู่อาศัยในเขตชนบทกำลังปรับตัวให้เหมือนกันในเขตเมือง

โอกาสจะไปพัฒนาตัวเองเป็นผู้ประกอบการเพื่อพัฒนา เศรษฐกิจกระทำได้น้อยมาก โอกาสแทบไม่มีวันนี้คน หนุ่มสาวในชนบทเข้าทำงานในบริษัทขนาดใหญ่ ชีวิตอยู่ ในวงจรดังกล่าวโดยมีตัวเงินและตำแหน่งหน้าที่การทำงาน เป็นตัวล่อใจ 送ผลให้หุ้นส่วนที่อยู่ในวัยทำงานพลาด โอกาสที่จะไปเปิดธุรกิจของตนเองเกิดความขาดแคลน กิจกรรมด้านความเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นกลไก สำคัญต่อการกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่า คนหนุ่มสาวเหล่านี้จะพำนักอาศัยอยู่ในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดนี้เป็นระยะเวลาอันยาวนานก็ตาม

ป้อเสบอแบะจากผลการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ภาครัฐซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหุ้นส่วน เศรษฐกิจจำเป็นต้องเร่งนโยบายที่ส่งเสริมการพัฒนา เศรษฐกิจโดยเฉพาะการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการเร่ง เบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดินเพื่อให้เศรษฐกิจขับเคลื่อน ในกลุ่มจังหวัด

1.2 ภาครัฐ ควรใช้นโยบายลดอัตราดอกเบี้ย เงินกู้แก่ภาคเอกชนเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลงจ้างให้ นักธุรกิจสนใจกู้เงินจากภาครัฐไปลงทุนในโครงการต่าง ๆ มากขึ้นเท่ากับเป็นการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจในหนทางหนึ่ง ของกลุ่มจังหวัดด้วยการขยายการมีงานทำของภาคประชาชน ในพื้นที่ และเป็นการกระจายรายได้

1.3 ภาครัฐควรใช้มาตรการลดหย่อนภาษี เงินได้บุคคลธรรมด้า ภายนิตบุคคล เพื่อให้ภาคธุรกิจ หรือภาคเอกชน และภาคประชาชนมีเงินเหลือมากขึ้น สามารถนำมีเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายไปลงทุนหรือฝากเงิน กับสถาบันการเงินได้มากขึ้นเท่ากับเป็นการช่วยพัฒนา เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

2.1 ภายใต้วิกฤติเศรษฐกิจ วิกฤติการเมือง และวิกฤติการค้าความไม่สงบบริเวณชายแดนภาคใต้ของ

ไทย หุ้นส่วนเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนควรขับเคลื่อนร่วมกันส่งเสริมชีวิตรัฐและกัน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดผลกระทบ อันอาจจะเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่ม จังหวัด

2.2 หุ้นส่วนเศรษฐกิจทั้งสามภาคควรมี กิจกรรมทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อความ เข้าใจอันดีงาม ความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการบริการในกลุ่มจังหวัดอย่างเร่งด่วน

3. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความร่วมมือของ กลุ่มจังหวัดในการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้า การลงทุน

การท่องเที่ยว และบริการ มีระดับความร่วมมือกันน้อย ที่สุด จึงควรมีการศึกษาเฉพาะประเด็นนี้ในเชิงลึก

3.2 ครั้งต่อไปควรมีการวิจัยในประเด็น กฎระเบียบว่าด้วยการค้าเสรีว่าจะมีผลกระทบอย่างไร หรือไม่กับการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณกลุ่มจังหวัด ดังกล่าวของหุ้นส่วนเศรษฐกิจ

3.3 ควรมีการนำผลวิจัยครั้งนี้เป็นต้นแบบ ขยายผลการวิจัยในเรื่องเดียวกันให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทุกภาคส่วนของประเทศไทย และหาดัชนีชี้วัดระดับ การพัฒนาเศรษฐกิจที่อาชัยหุ้นส่วนเศรษฐกิจเป็นตัว ขับเคลื่อน

เอกสารอ้างอิง

วันรักษ์ มั่งมณีนาคิน. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2549.

สุนีย์ บุญวิทย์. เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยดุลการชำระเงิน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.

วิรัช ธนาศวร. การค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2545.

สมรักษ์ รักษาทรัพย์ และกิล นิลใบ. วิเคราะห์เศรษฐกิจประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

พาสุก พงษ์ไพจิตร. พัฒนาการอุตสาหกรรมและพัฒนาการเศรษฐกิจประสบการณ์ของเกาหลีใต้ บราซิล ไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

นายกรัฐมนตรี, สำนัก. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด. กรุงเทพมหานคร : ทำเนียบรัฐบาล, 2546.

ธรรมนูญ ไสการัตน์. เศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชีวะอลี จำกัด, 2547.

บุญคง หันจางลิทธิ์. เศรษฐศาสตร์มหาภค. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา, 2549.

- อาธ ครุศากยวงศ์/รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยของทุบส่วนเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจฯ ประจำง กรรมสูตร. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- Gordo, Blanca Estela. **Low-income communities in the information age, technology, development and community practice.** California : University of California, Berkely, 2005.
- Kohout, Michal. **Development and new Labor culture in Mexico.** England : Clark University, 2004.
- Narain, Ashish. **Essays on Labor market effects of integration in unionized economies.** U.S.A., : University of Maryland, College Park, 2004.